

Ponosno bodo živele Titove generacije!

... Nepojmljiva in nedojeta v teh trenutkih ostaja resničnost. Bridka in kruta v svoji biti nas sooča z neprecenljivo izgubo predsednika SFRJ in ZKJ, vrhovnega komandanta JLA – MARŠALA JOSIPA BROZ-A TITA...

... Ta naš človek iz ljudstva, ki mu je zibelka tekla v idiličnem Kumrovcu ob Sotli, je že v svoji mladostni usodi doživljal mračne trenutke, zatiranje delavca in kmeta ter prva spoznanja, ki so počasi, a vztrajno preraščala v politično zorenje mladega proletarca Broza. V letih vajeniške in pomočniške dobe mladega kovinarja je sprevidel, da pripada najbolj zatiranemu razredu še bolj zatiranega naroda in občutil je, da se odloča za boj zoper narodno in razredno izkoriščanje...

Josip Broz je bil eden izmed redkih komunistov, ki je jasno vedel, kako široke in številne so možnosti dela in akcije med zagrebškim proletariatom. Številne akcije delavstva in naprednih sil so bile tedaj rezultat pravočasnega reagiranja partijske organizacije v najpomembnejših družbenopolitičnih dogajanjih. Hrabrost in odločno obnašanje ni le izdajalo moč njegove osebnosti, pač pa tudi revolucionarnega gibanja, ki mu je pripadal.

Titova politična usmeritev je dobivala vse močnejše zaledje. In tako je bil s strani Kominterne 1937. leta postavljen kot kandidat za generalnega sekretarja KPJ. In ob tej vesti je Tito dejal – citiram – »ZAME JE BILO NAJBOJ POMEMBNO TO, DA BI BIL KO-

je krvavela ponosna in trdno prepričana v zmagovito prihodnost – naša partizanska vojska...

... Neizmerljiva sreča in radost v srcih naših narodov in narodnosti prežeta z nepomljivostjo svobode pa so narekovali novo bitko. Na vseljidskih volitvah 11. oktobra 1945 se je jugoslovansko ljudstvo z velikansko večino odločilo za republiko in Tita. Legendarnost Tita, ki se je spočela na bojiščih, je živela dalje na gradbiščih vzdolž Jugoslavije...

... Na podlagi jasne in neomajne odločitve CK KPJ, da gradimo socializem na podlagi novih, naprednejših družbenih odnosov, je sledil spopad z Informbirojem. To pa je spodbudilo razvoj samoupravnega socializma ter politike aktivnega in miroljubnega sožitja...

... Jugoslovanski sistem samoupravljanja izhaja iz spoznanja, da je ekonomsko osvobodjanje dela tisti veliki ideal, ki po njem teži vse človeštvo...

... Spremembe ustave, sprejem vrste sistemskih zakonov, zrelo pojmovanje vrednosti tako zasnovanega sistema, obogatena z izkušnjami milijonov proizvajalcev – samoupravljalcev, so bili spodbuda za čvrstejšo dograjevanje politično ekonomskega sistema. Citiram

– »SAMOUPRAVLJANJE JE OD USTANAVLJANJA PRVIH DELAVSKIH SVETOV DO DANES POSTALO MATERIALNA MOČ NAŠE DRUŽBE IN DOMINANTNA ZAVEST NAŠIH DELOVNIH LJUDI O NJHOVEM POLOŽAJU IN DRUŽBENIH ODNOSIH.« – Te besede je na začetku drugega kongresa samoupravljalcev Jugoslavije tovariš Tito navodil na delegate iz Jugoslavije in tujine.

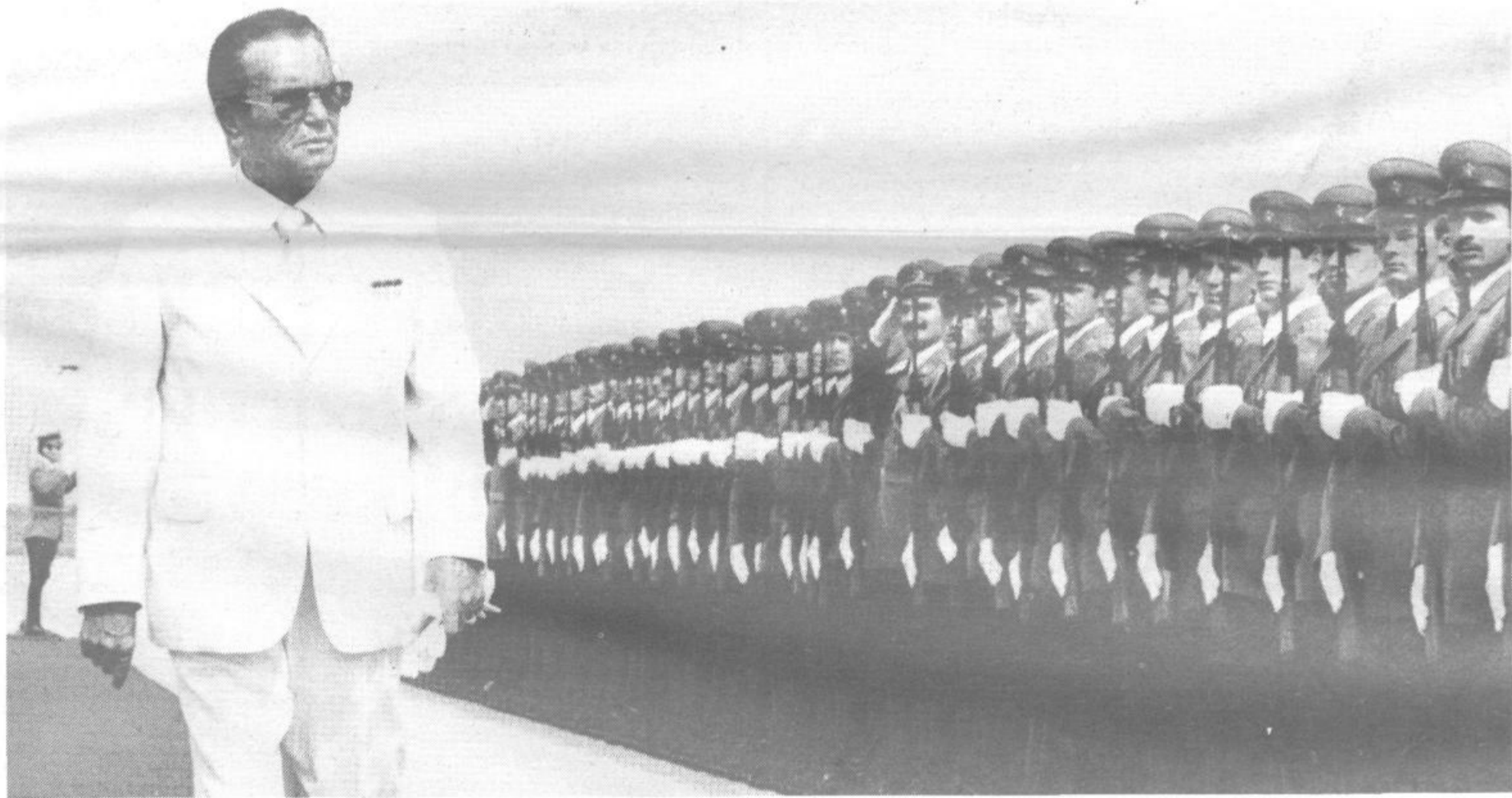
NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič·rudnik

leto XVI
številka 9
13. maj 1980

izhaja
štirinajstdnevno

delegatska
priloga

LEKTIV TRDEN, DA BI BILO VODSTVO TRDNO, NE EN ČLOVEK, AMPAK VES KOLEKTIV!« – konec citata...

... In kako vznese in ponosne so bile misli, ki jih je Vrhovni komandant junija 1942 ob formiranju IV. proletarske brigade izrekel – citiram – »PONESLI BOMO ZASTAVO NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA, ZASTAVO OBOROŽENEGA BRATSTVA IN ENOTNOSTI NAŠIH NARODOV TER NARODNOSTI ČEZ NOVE KRAJE JUGOSLAVIJE, ONEMOGOČILI BOMO TISTE, KI HOČEJO ROPATI NAŠE LJUDSTVO... TRDNO BRATSTVO IN ENOTNOST BOSTA VLADALA MED VAMI, KER STE VI LJUDSKA VOJSKA« – konec citata. In kako obvezujoče ostajajo njegove besede članom KPJ in SKOJ iz leta 1941. Citiram – »ČLANI KP IN SKOJ MORAJO BITI VEDNO TAM, KJER JE NAJTEŽJE, POKAZATI MORAJO DRUGIM ZGLED DISCIPLINE, TOVARIŠTVA, SAMOŽRTVOVANJA IN HRABROSTI... PARTIZANSKE MNOŽICE ZAUPAJO V PARTIJO, V NJENO VODSTVO... KOMUNISTI BODO NADALJEVALI SVOJE DELO ZA BLAGOR LJUDSTVA – VEDNO Z MNOŽICAMI, VEDNO Z LJUDSTVOM, KLJUB VSEM ŽRTVAM IN TEŽAVAM.« – konec citata...

... Pod srcem partije in vodstvom Tita, skozi kanjone Neretve in Sutjeske, prek Igmana, Zelengore, Jelenovega žleba, Vučeva in Kozare, v neštevilnih borbah, divizij, čet in bataljonov, pod desantom v Drvarju...

... V novejši zgodovini razen Tita nihče med državniki ni izkazal toliko vztrajnosti, strpnosti ter širokega pojmovanja in razvijanja prijateljstva ter sodelovanja med državami in narodi. Dolga in potrpežljiva je bila pot zgraditi tisto, kar se je septembra 1961 na prvi konferenci neuvršenih dežel v Beogradu potrdilo kot velika misel in kot edina alternativa uničenju človeštva z atomskim in jedrskim orožjem za razvijanje miroljubnega in aktivnega sožitja. Prizadevanja za mir, ter velika afirmacija neuvrščene politike je zanj pravzaprav bila etapa, pomemben korak k verigi širših in učinkovitih prizadevanj, do nadaljnjih konferenc vse do Havane, k širjenju spoznanj vedno večjega števila narodov, do naporov, ki ne smejo popustiti, dokler v svetu ne zmaga tisto, kar je zapisano v deklaraciji beograjske konference. Ti napori so danes množičnejši, v dogajanjih preizkušeni, odločnejši in uspešnejši.

... Titova topla človečnost in tovarištvo sta nas navdajala venomer, kadar smo ga srečali, pozdravljali, kadar smo prisluhnili njegovi kleni in vsakomur razumljivi besedi. To je združilo naše narode in narodnosti v domovino trdno zakovanega bratstva in enotnosti. TITOVA OSEBNOST, TA MOČ USTVARJALNOSTI, TRDNOST IN ODLOČNOST JE DANES VRAŠČENA V NAS SAME.

(iz govora predsednika občinske konference ZKS Aleša Rueha – na žalni seji občanov in delovnih ljudi občine Ljubljana Vič-Rudnik, 5. maja 1980)

